

ИЗЪ ПИСМАТА НА ЯВОРОВЪ:

...»Въпреки връзките си съ македонското дѣло и революция, съ които ето и до сега съмъ впримченъ, азъ цѣлъ животъ учехъ да не убиватъ, за да ме нарекатъ днесъ убиецъ. Затова, мило братче, учи ги да убиватъ, за да не те обвиняватъ никога»...

Изъ предсмъртн. писмо до брата му Атанасъ.

»Брате Тодоре,

Кажи на Македония, когато отидешъ тамъ, че нейния синъ (Азъ се считамъ неинъ) умрѣ въ свободна България, увѣнчанъ съ една най-мръсна клевета».

Изъ предсмъртн. писмо до Тодоръ Александровъ.

»Най-после азъ съмъ щастливъ. Отивамъ при Лора... Недей намира, че много бързамъ. Лора все по настоятелно ме зове, а липсата на средства и несправедниятъ съдъ ме подтиква въ...

И азъ бързамъ!»

»Вамъ, 3—4 приятели, които вѣрвате въ моята невиностъ, азъ казвамъ: Вие сте прави, кълня се! — Инакъ, нека земята не даде покой на костите ми»...